

6. Шекера О. Г. Кадрова політика в контексті розвитку сімейної медицини в Україні / О. Г. Шекера // Сімейна медицина. — 2013. — № 3. — С. 13 — 16.
7. Bologna Seminar on "Doctoral Programmes for the European Knowledge Society" (Salzburg, 3-5 February 2005).
8. Guidelines for research ethics in the social sciences, law and the humanities. — [Electronic resource]. — Access mode : <http://www.etikkom.no/English/NEHS/guidelines>
9. Stefan Hermans Researchers: Outcome of the consultation and Key Messages / ERA conference 2012, Brussels, January, 2012. — [Electronic resource]. — Access mode : <http://ec.europa.eu>
10. The 7th ORPHEUS Conference "Establishing Evaluation of PhD Training", Bergen, Norway, 19-21 April 2012. — [Electronic resource]. — Access mode : <http://www.orpheus2012.org/en/scientificprogrammespeakers>
11. World Federation for Medical Education. — [Electronic resource]. — Access mode : www.wfme.org

ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА ЯК ЗАСІБ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Сидорова А.І., Ярковий В.В., Павленко С.А., Амосова Л.І., Павленкова О.В.

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

Обґрунтовується думка, що в жорстких конкурентних умовах на ринку праці знання і професіоналізм студентів мають базуватися на високих професійних засадах, досконалому знанні клініки стоматологічних хвороб, відмінних практичних навичках, які відпрацьовуються студентами під час виробничої практики зі стоматологією на базі медичних закладів, приватних кабінетів і клінік.

Ключові слова: лікувальні заклади, приватні кабінети, виробнича практика, практичні навички.

Для сучасної освіти студента медичного навчального закладу важливо не просто накопичувати теоретичні знання, а ще й уміти адаптувати накопичене до своєї практичної діяльності [1]. Для викладача важливо передати свої знання студенту, сформувати зі студента-медика індивідуума, спроможного постійно сприймати зміни, готового до невпинного професійного зростання й удосконалення.

Не менш важливе завдання викладача - навчити студента-стоматолога відтворювати теоретичні знання і встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між засвоєними знаннями та професійними навичками, які визначаються спеціальністю лікаря-стоматолога.

Набуття досвіду практичної роботи, відпрацювання професійних умінь є невід'ємною частиною підготовки студентів вищих медичних навчальних закладів. Особливу роль при вирішенні цих завдань у процесі навчання відіграє виробнича практика.

Організація та проведення виробничої практики - це важливий етап у комплексі навчального процесу, оскільки ця практика спрямована на вдосконалення професійного навчання та сприяє зв'язку вищого медичного навчального закладу з медичними закладами міста й області [2; 3].

Сучасний рівень медичного обладнання, новітні технології лікування зумовлюють необхідність проведення ефективної виробничої практики на базі не тільки державних, муніципальних медичних закладів, а й на базі приватних стоматологічних кабінетів, клінік.

Виробнича практика як складова частина навчально-виховного процесу має ті ж самі методологічні корені, що і професійна теоретична підготовка в цілому. Виробнича практика - це інтегруючий вид підготовки спеціаліста, де студенти вивчають у дії діагностичні критерії хвороб, новітні методики лікування, організацію праці лікаря-стоматолога [4].

На практичних заняттях, ще до початку виробничої практики, під контролем викладача студенти вчаться самостійно заповнювати медичну документацію (медична картка амбулаторного хворого, лист щоденного обліку роботи лікаря-стоматолога, щоденник роботи лікаря-стоматолога, направлення в рентгенкабінет, фізіотерапевтичний кабінет). Це дозволяє відпрацювати професійні навички з правильного ведення обов'язкової медичної документації прийому лікаря-стоматолога та виховує в студента відповідальність за проведену роботу.

Активна форма проведення практичного заняття (робота біля крісла з хворим, застосування стоматологічного інструментарію, репарування каріозних порожнин, замішування пломбувальних матеріалів, накладання пломб, проведення знеболювання, зняття відбитків, видалення зуба) дає можливість студентам адаптуватися в «новій ролі» лікаря-стоматолога, нівелює боязкість і невпевненість, які виникають на початкових етапах становлення студента як майбутнього лікаря-стоматолога, покращує навички спілкування з пацієнтом, спонукає до аналізу клінічної ситуації в кожному окремому випадку, створює мотивацією до самовдосконалення та професійного росту.

Ще до початку виробничої практики, під час занять студенти відпрацьовують практичні навички за запропонованою схемою обстеження стоматологічного хворого, яка базується на принципах єдиної стратегії, послідовності й технічної раціональності обстеження хворого. На кожному наступному практичному занятті студенти, крім теоретичного матеріалу, відпрацьовують алгоритми дії лікаря-стоматолога відповідно до схеми (протоколу) надання стоматологічної допомоги при лікуванні одонтопатології в клініці терапевтичної стоматології, на хірургічному, ортопедичному прийомі та на прийомі в

клініці дитячої терапевтичної стоматології.

Співпраця стоматологічних відділень практичної охорони здоров'я, приватних стоматологічних кабінетів, клінік і профільних кафедр вищого навчального закладу під час лікарської виробничої практики студентами-стоматологами готує їх до пізнання специфіки майбутньої професії. Багатий практичний досвід лікарів-стоматологів, безпосередніх керівників практикою у відділеннях терапевтичної, ортопедичної, хірургічної стоматології та стоматології дитячого віку слугує орієнтиром для майбутніх спеціалістів у клінічних ситуаціях на амбулаторному прийомі. Навчально-клінічні конференції, які проводяться на базі стоматологічного відділення, поліклініки, приватних кабінетів і клінік, спрямовані на моделювання клінічного мислення студентів. Участь студентів у таких конференціях і клінічних семінарах формує та вдосконалює особистість майбутнього лікаря-стоматолога, активізує його самостійну пізнавальну діяльність під час виробничої практики.

Можливість орієнтуватися в широкому спектрі новітніх технологій, матеріалів, лікувальних систем, методик дає змогу студентам-стоматологам під час проходження виробничої практики передбачити, в яких умовах вони будуть працювати і які знання та практичні навички потрібно розширювати, уніфікувати й удосконалювати надалі [5; 6].

Професійна підготовка, першим кроком якої стає лікарська виробнича практика, значною мірою залежить від високого професіоналізму лікарів-стоматологів – безпосередніх керівників виробничою практикою від лікувальних закладів у відділеннях стоматології. Професіоналізм лікарів потрібно оцінювати за такими критеріями: вміння спілкуватися з пацієнтом, його близькими, проводити всі стоматологічні маніпуляції без болю, з високою якістю виконувати свою роботу, використовувати сучасні методики, технології та матеріали. Сукупність цих критеріїв, особистість лікаря-стоматолога, його досвід, довіра до студента-стоматолога, який проходить виробничу практику, значною мірою сприяють професійній орієнтації студента та вибору між терапевтичною, ортопедичною, хірургічною стоматологією, стоматологією дитячого віку майбутнього лікаря після закінчення навчання у вищому навчальному закладі.

Ринок праці з кожним роком стає динамічнішим, і ситуація в професії істотно змінюється. Аби молодий спеціаліст лікар-стоматолог міг легко адаптуватися в сучасних умовах, необхідна наявність у нього не тільки глибоких знань з обраної спеціальності, а й уміння грамотно впроваджувати здобуті знання в життя, правильно орієнтуватися в новітніх напрямках стоматології, проводити аналіз, визначати тенденції, що характеризують стоматологічний ринок, і на основі цього самостійно приймати рішення для подальшого свого вдосконалення.

Список використаної літератури

1. Ковальчук Л. Я. Впровадження новітніх методик і систем навчального процесу в Тернопільському державному медичному університеті ім. І. Я. Горбачовського / Л. Я. Ковальчук // Медична освіта. — 2009. — № 2. — С. 10—14.
2. Табінська С. Динаміка показників стану готовності студентів інститутів фізичної культури вирішувати завдання з особистісно-професійного самопізнання / С. Табінська, В. Приходько // Спортивний вісник Придніпров'я. — 2009. — № 2—3. — С. 32—36.
3. Титовец Т. Е. Содержание высшего образования как фактор профессиогеनेза [Электронный ресурс]. — Режим доступа : <https://sites.google.com/site/konfep/Home/2-sekcia/titovec>.
4. Павленко Л. Г. Єдність навчання та виховання у підготовці лікарів-інтернів / Л. Г. Павленко, Т. П. Скрипнікова, О. В. Шешукова // Вісник проблем біології і медицини. — Полтава-Харків, 1998. — № 21. — С. 63—67.
5. Мельничук І. М. Оцінювання навчальних досягнень студентів в сучасних умовах підготовки майбутніх фахівців / І. М. Мельничук // Вісник Національної академії державної прикордонної служби України. Педагогічні науки. — 2009. — № 2. — С. 101—112.
6. Канивец П. И. Модели и методы оценки качества подготовки и повышения конкурентоспособности специалистов: дис. канд. економ. наук / П. И. Канивец. — Новочеркасск, 2004. — 230 с.

ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У ВИКЛАДАННІ ХІМІЇ

Сизоненко Н.В., Куценко Н.П., Андрейко С.С.

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

Обґрунтовується доцільність використання мультимедійних засобів навчання - мультимедійних презентацій, відеодемонстрацій, відеофільмів на лекціях, лабораторних і практичних заняттях.

Ключові слова: мультимедійні засоби, мультимедійні презентації, відеодемонстрації, відеофільми.

У широкому сенсі «мультимедіа» означає спектр інформаційних технологій, які використовують різноманітні програмні та технічні засоби задля найефективнішого впливу на користувача (що став одночасно і читачем, і слухачем, і глядачем). Тому ці засоби мають великий емоційний вплив і активно включають увагу користувача (слухача).

Підвищення якості освіти визначається використанням нових методів і засобів навчання. Активне навчання потребує залучення студентів у навчальний процес. Широке застосування мультимедійних технологій здатне підвищити ефективність активних методів навчання для всіх форм організації навчального процесу.